

Samimiyetin Ne Kadar?

Sevgili gençler,

Birkaç aydır sizlerle sohbetler düzenlemekteyiz. İlk sohbet konumuz birlik olmak, safları sıklaştırmak üzerine idi. Yani bir cemaat içinde olma, yalnızlaşmama idi.

Gençken insan bazen yalnız kalma ihtiyacı hisseder. Sorunlarımız dertlerimiz vardır. Anlaşılammaktan şikâyetçiyizdir. Bu ve bunun gibi sebepler yalnızlıkta çözüm olduğu hissine iter bizi. Bu duygunun ortaya çıkmasındaki asıl sebeplere bakacak olursak;

- İlk defa sorumluluk aldığımız ve bize ait bir dünyanın olduğunun farkına vardığımız bir dönemdir gençlik.
- Her ne kadar çevremizde bazıları kabul edemese de artık bir yetişkin olduğumuzun ve Allahu Teâlâ'nın katında muhatap alındığımız, sevap ve günahlarımızın yazılmaya başladığı bir dönemdir.
- Sorumluluklarımızla yüzleşmenin zor olduğu ve büyümek sözcüğünün itici geldiği bir dönemdir.
- Bir yanda güzel işlerin, sevapların, kulluğun, diğer yanda günahın bizi kendine çağırdığı bir dönemdir gençlik.

İşte bu dönemde bu saydığımız gibi birçok durum bizi yalnızlığa iter. Peki, işin aslı nedir? İşin aslı sizi kötüyeye çağıran nefsin ve şeytanın sizi kötülüğe bulaştırabilmek için yalnızlığınızdan faydalanmak istemesidir. Yalnız insan tuzaklara kolay düşer. Cemaatteki kişiye ise şeytan kolay yaklaşamaz.

Allahu Teâlâ Saff Sûresi'nde mealen şöyle buyuruyor:

"Allah kendi yolunda, duvarları birbirine perçinlenmiş bir bina gibi, saf bağlayarak çarpışanları sever.."

Hız. Peygamber Efendimiz de (sav) birçok hadis-i şeriflerinde, cemaat olmayı emretmiş, ayrılıktan, tefrikadan müminleri şiddetle men etmiştir:

“Cemaat halinde olmanız gerekir. Ayrılıktan sakının. Şüphesiz şeytan tek kalanla beraberdir. Kim iman selametiyle ölüp cennetin tam ortasında olmak istiyorsa cemaate yapışsın. Kim iyileri sevindiriyor, kötülerini üzüyorsa o kâmil bir mümindir.” (Tirmizî)

“Şüphesiz Allah Teâlâ ümmetimi sapıklık ve fitne üzerinde bir araya getirmez. Allah’ın eli (rahmet desteği) cemaatle birlikte. Kim cemaatten ayrılırsa ateşe gider.” (Tirmizî)

Niyet

Bir sonraki sohbetimizde ise niyet konusunu ele aldık.

Niyet bütün amellerin başlangıcıdır. Niyet Allah’a gidilen yola çıkılacak araçtır, hayal edelim ki bir attır. Bu ata binip yola koyulduğumuzda yolu bilmek gerekir değil mi? Burada karşımıza ilim bilmek olarak çıkıyor. Yolu bilmeden yolda gidilmez. Önce itikadımızı öğreneceğiz. Biz neye inanıyoruz, nasıl inanıyoruz, bunları biliyor muyuz? Sonrasında bize farz olan ilimleri öğrenmemiz gerekir. Bunlar gözünüzde büyümesin hepsi birkaç saatinizi alır siz gençlerin. Yeterli ilim öğrendik artık yola hazırız diyelim.

Sırada ne var?

Yola Çıkmak

Yola çıkmak var. Besmeleyi çekip “Ya Rabbi! Senin rızan için yaşamak istiyorum. Bana yardım et. Ayaklarımı İslam üzere sabit kıl, nefsim ile göz açıp kapayıncaya kadar da olsa beni baş başa bırakma” diye dua ederek adım atmak var. Kul Allah’a bir adım yaklaşırsa Allah ona on adım yaklaşır. Yol gayret ve kararlılık ile yürünür arkadaşlar. Yolda kalmamak için niyeti taze tutmak, ilimden yararlanmak yani amel etmek gerekir. Amel de gayret ile olur. Peki, amel etmek sadece namaz kılmak, oruç tutmak gibi ibadetler midir? Hayır. Her yapılan iş bir ameldir. Ağızdan çıkan her söz bir ameldir. Aklımızdan geçen her düşünce, niyet bir ameldir. İyi ya da kötüdür ama her iş birer ameldir. Ki amel de iş demektir zaten. Ameli iyi olanlar bu yolda güzel gider. Niyeti beygir gibi güçlü olanlar daha hızlı ve yorulmadan giderler.

Genç adam! Bir geçen ayki sohbetimizin başlığı için “Gençken yapılacak en güzel iş kulluktur” demiştik. Bir gencin samimiyetle yaptığı ibadetin Allah katında güzelliğini Efendimiz (sav) şöyle açıklamıştır:

“Yedi kişi var, Allah onları hiç bir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde kendi (Arşının) gölgesinde gölgeler:

1. Âdil İmam / devlet reisi,

2. Allah’a ibadet içinde yetişen genç,

3. Tekrar dönünceye kadar kalbi mescide bağı olan kimse,

4. Allah için birbirlerini seven, Allah rızası için bir araya gelip Allah rızası için ayrılan iki kişi,

5. Güzel, makam sahibi bir kadın tarafından davet edildiğı halde, “Ben Allah’tan korkarım” deyip davetine icabet etmeyen kimse,

6. Sağ eliyle verdiğini sol eli görmeyecek kadar gizli bir şekilde sadaka veren kimse,

7. Allah’ı tek başına zikrederken, gözlerinden yaş akan kimse.” (Buharî)

Yukarıda Efendimizin (sav) bahsettiğı özelliklerin her biri gençken de yapılacak işlerdendir.

Sadece günümüzde gençken devlet reisi olmak zordur, bunun dışındakiler gençlerin muhatap olduğı meselelerdir.

Mescide -camiye- gidip gelen bir genç düşünün ki mescitten çıktıktan sonra da gönlü mescide bağı...

İki genç düşünün ki bugün burada sizlerin de olduğı gibi Allah için bir araya gelmişler, Allah için birbirlerini seviyorlar...

Bir genç düşünün ki bir kız ya da kadın ona yaklaşmak istiyor da o genç “Ben Allah’tan korkarım” diyerek onu reddediyor. Ya da tersi bir erkek bir kıza yaklaşmak istiyor da Mümin kız onu mümine yakışır bir şekilde reddediyor.

Bir genç düşünün ki ailesinin ona verdiğı harçlıklardan veya kendi kazandığından sadaka veriyor ve bunu sol eli bile fark etmiyor yani gizlice yapıyor ve yaptığı iyiliğı başa kakmıyor, unutuyor.

Bir genç düşünün ki kimsenin görmediğı bir yerde samimiyetle Allah’ı zikrediyor, Allah için ağlıyor.

Bir genç düşünün ki gençliği Allah yolunda geçiyor. İşte bütün bunlardan birini veya bir kısmını yapan gençleri Allah onları hiç bir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde kendi (Arşının) gölgesinde gölgeleyecektir.

Ne dedik? Birlik olmak, beraber olmak, cemaatten ayrılmamak dedik, sonra niyet dedik, sonra ilim dedik, sonra ilmi gayrete dönüştürmek yani harekete geçmek, amel etmek dedik. Sırada ne var? Yoldaki işaretleri bilmek var. Şeytanın tuzaklarını görmek var. Efendimiz (sav) buyurur ki **“Şeytanın tuzaklarının onda dokuzu kötüyü iyi göstermesidir.”** Bunun için ne lazımdır insana? Feraset ve basiret lazımdır. Feraset sezgi demektir. Basiret uyanıklık demektir. Uyanık olan ve tuzakları sezen kişiye yolda zarar gelmez arkadaşlar. Nasıl elde edilir peki feraset ve basiret?

Büyükler demişler ki:

“Görene dir görene..... Köre nedir köre ne !.....”

Peygamber Efendimiz (sav), **“Mü’minin firâseti karşısında titreyin; zira o bakarken Allah’ın nûruyla bakar”** buyurmuştur.

Mü’min kişinin amellerini ihlas ve samimiyetle yapması onun basiret ve ferasetinin güçlenmesini sağlar. İhlas yapılan işin Allah’ın rızasına uygun yapılmasıdır. Kul olmaktır özetle.

İhlas Nedir?

Çiftçi tarlasını eker ve bekler. Beklediği şey mahsuldür. Ne ekmiş, ne kadar ekmişse hasat zamanı o karşılığı alacaktır. Ahirette yüz ağartan bir hasat için de dünya tarlasında ilim, amel ve ihlâs bulunmalıdır.

Kul tıpkı çiftçiye benzer. Dünya onun tarlası, iyilik ve kötülükler ekini, ahiret ise hasatıdır. Dünya tarlasına ektiği her şey ahiret mevsiminde önüne mahsul olarak konacaktır. Ne bir eksik ne bir fazla...

“Kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecektir. Kim de zerre kadar şer (kötülük) işlemişse onu görecektir.” (Zilzal, 7-8)

Hasat mevsimi olan ahirette önüne konan mahsul, ebedi hayat için dönüm noktasıdır. Onunla ya çocuklar gibi sevinip mutlu olur yahut idamlıklar gibi perişan...

Peki nedir bereketli, verimli hasadın sırrı? Yani dünyada neyi nasıl ekmeliyiz ki ahirette biçeceğimiz mahsul bizi mutlu mesut kılsın, bizi kurtarsın?

İmam Rabbanî Hazretleri (k.s.) ebedi kurtuluş için dünyadayken üç şeyin elde edilmesi şart, diyor. Bunlar ilim, amel ve ihlâs.

Ebedi kurtuluşumuzu temin edecek olan bu üç altın kuralın en önemli ayağı ise ihlâstır.

İhlâs, ibadet ve davranışları gösteriş (riya) ve her türlü ikiyüzlülükten (nifak) uzak olarak sadece Allah için yapmaktır.

Allah'a ortak koşmanın (şirk) büyük ve küçük diye iki kısma ayrıldığına dikkat çeken âlimlerimiz, riya ile nifakı küçük şirk alt başlığı altında zikreder.

Ameline riya ve nifak karıştıran kimse için bir hadis-i kudsîde şöyle buyruluyor:

“Ben, ortağı olmaktan uzak olanların en uzağıyım. Kim benim için amel eder ve başkasını da bu amele katarsa/ortak ederse hissemi o ortağıma devrederim.” (Muvatta)

Ayrıca Rasul-i Ekrem Efendimizin (sav) buyurduğu üzere, **“Amelinde şirk edene, ‘Kim için amel ettinse mükafatını ondan al!’ denir.”** (Muvatta)

Bunlar gösteriyor ki ameli amel yapan ondaki ihlâstır. İhlâs niyette bulunur. Niyetin yeri ise kalptir. Kulun ameli niyetinin içtenlik ve samimiyeti nispetinde değer kazanır. Aynı namazı yan yana kılmakta olan iki kişiden birini diğerine üstün kılan, niyetlerindeki samimiyettir. Sevgili Peygamberimizin **“Ameller niyetlere göredir”** (Buhari) hadisi buna işaret eder.

Niyetin kendisi de bir tür amel sayılır. O ancak Cenab-ı Hakk'ın hoşnutluğu gözetildiğinde ihlâsa kapı açar. İhlâsla yapılan az bir amel, ihlâsı tam olmayan amelden kat kat üstündür. İhlâs kıymetsiz görünen bir ameli dahi çok kıymetli hale getirir.

İhlâsı elde etmek, riyadan korunabilmek zor diyerek ibadet ve amelleri terk etmek doğru değildir. Bu şeytanın bir oyunudur. İmam Gazâlî (k.s.) böyle birini, efendisi tarafından temizlesin diye verilen buğdayı “Nasıl olsa tertemiz yapamayacağım, iyisi mi bu iş kalsın” diye düşünen hizmetçinin haline benzetmiştir. Oysa bir şeyin tamamı elde edilemiyor diye hepsi terk edilmez.

İhlâs nasıl elde edilir?

İmam Rabbanî k.s. Hazretleri buyuruyor ki: **“İlim ve amele nisbetle ruh mesabesinde olan ihlâsın tedariki sufilerin yoluna girmeye bağlıdır.”**

Evet, ikinci bin yılın müceddidine göre ihlâsı elde etmenin yolu, sufilerin yoluna, yani tasavvufa girmekten geçiyor. Çünkü bu yolun amacı nefsin kötü huylarını iyiye çevirmektir. Nitekim İmam Gazâlî (k.s.) de tasavvufu, nefse karşı mücadeleyi öne almak, kötü huyları atmak, diğer her şeyle kalbî ilişkiyi keserek olanca gayretle Allah'a yönelmek olarak tanımlar. Riya ve nifak da nefsin kötü sıfatlarından olup, onlardan kurtulmak ancak sıkı bir tasavvuf eğitimiyle mümkün...

Özetleyecek olursak, herkesin ortak arzusu olan ebedi kurtuluş ancak üç şeyi kazanmaya bağlıdır. Bunlar ilim, amel ve ihlâstır ve hiçbirini diğerinden ayırmak mümkün değildir. Bir müslüman ahiret hasatı için dünya tarlasını ekerken bu üç önemli unsuru ihmal etmezse Allah'ın izniyle kurtuluşa erecektir.

Samimiyet konusunda faydalanılabilecek kaynaklar:

- Mektubat-ı Rabbânî (1. Cilt) – İmam-ı Rabbânî – Semerkand Yayınları
- İhya-u Ulumid-din (1. Cilt) – İmam Gazâlî – Semerkand Yayınları
- Kalplerin Azığı (4. Cilt) – Ebu Talib El-Mekki – Semerkand Yayınları
- Kalplerin Keşfi – İmam Gazâlî – Semerkand Yayınları
- Kuşeyri Risalesi – Abdülkerim Kuşeyri – Semerkand Yayınları